

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Garbuz Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Garbuz Vasile Andrei, născut la 15 octombrie 1961, originar din r-nul Sîngerei, sat. Rădoaia, moldovean, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Instanța de fond din 12 septembrie 2011 - pînă la 30 mai 2012;*
2. *Curtea de Apel Chișinău din 23 iulie 2012 - pînă la 13 martie 2013;*
3. *Curtea Supremă de Justiție din 04 iunie 2013 - pînă la 10 iulie 2013.*

Colegiul penal asupra recursului,-

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 mai 2012, inculpatul Garbuz Vasile a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 600 unități convenționale, ceia ce constituie 12000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zavarin Igor a fost admisă integral și s-a încasat de la Garbuz Vasile în beneficiul lui Zavarin Ig. prejudiciul material în sumă de 24487 lei și prejudiciul moral în sumă de 3000 lei, iar în total suma de 37487 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Garbuz Vasile la 21 aprilie 2010, în jurul orei 15.30, prin înțelegere prealabilă și cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința cărora s-a disjunctat cauza penală, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, s-au apropiat de casa nr. 10/1 de pe str. Ion Creangă, mun. Chișinău, ce aparținea familiei Zavarin, unde de la poarta acestora au început a sustrage bunurile cet. Zavarin Igor și anume: un mixer de beton cu V=0,35 m.c. în valoare de 16519 lei, plăci din metal cu mărimea de 1,5x6 m., în număr de 2 bucăți, în valoare totală de 6611 lei, țevi metalice cu diametrul 200 mm. Și grosimea de 10 mm., în număr de 3 bucăți, în valoare totală de 1357 lei. În momentul cînd sustrăgeau bunurile menționate, de ei s-a apropiat cet. Zavarin Olga, care le-a relatat că bunurile aparțin soțului și le-a cerut sistarea acțiunilor, la care Garbuz Vasile a indus-o în eroare pe ultima prin numirea sa cu prenumele Dumitru și comunicarea acesteia că este angajatul IMGFL nr. 13 din sectorul Buiucani mun.

Chișinău și, că acționează potrivit dispoziției Primăriei mun. Chișinău, date ce nu corespundeau adevărului, pe care cet. Zavarin Olga le-a perceput drept veridice și, respectiv, nu s-a împotrivit acțiunilor lui Garbuz Vasile și persoanelor neidentificate.

Prin urmare, Garbuz Vasile și persoanele neidentificate de către organul de urmărire penală, au dobândit ilicit bunurile nominalizate pe care ulterior le-au vândut cet. Caranga Dmitri și concubinei acestuia, Bucur Vera, cauzând părții vătămate Zavarin Igor o daună materială considerabilă în sumă totală de 24487 lei.

3. Inculpatul Garbuz Vasile a atacat cu apel sentința instanței de fond, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că nu este vinovat în comiterea infracțiunii imputate, că în cauză lipsesc probe ce ar demonstra vinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, a fost admis apelul declarat de inculpatul Garbuz Vasile, casată parțial sentința instanței de fond în latura civilă, referitor la încasarea prejudiciului material, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zavarin Igor, în partea încasării prejudiciului material și s-a încasat de la Garbuz Vasile în beneficiul lui Zavarin Igor prejudiciul material în sumă de 21218 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, probele pe cauza dată au fost analizate și verificate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, care confirmă vinovăția inculpatului Garbuz Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Zavarin Igor;
- declarațiile martorilor Zavarin Olga, Cerempei Leonid, Caranga Dmitri, Bucur Vera, Mihailov Anatolii;
- procesele verbale de recunoaștere a persoanei din 11 mai 2011 de către martorii Zavarin Olga și Mihailov Anatolie, în cadrul căreia l-au recunoscut pe Garbuz Vasile (f.d. 97-98, 101-102);
- procesele verbale de recunoaștere a persoanei din 18 mai 2011 de către martorii Caranga Dmitri și Bucur Vera, în cadrul căreia l-au recunoscut pe Garbuz Vasile (f.d. 109-110, 107-108);
- conturile de plată care confirmă valoarea prejudiciului material cauzat în sumă de 24487 lei (f.d. 141-143).

La fel, instanța de apel a menționat că partea vătămată Zavarin Igor a fost de acord ca costul betonierei să fie inclus în sumă de 13250 lei conform înscrisului prezentat de partea apărării de la SA „Supraten”, astfel acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material urmează a fi diminuată cu suma de 3269 lei ($16519 - 13250 = 3269$) și va constitui - 21218 lei ($24487 - 3269 = 21218$).

De asemenea, instanța a conchis, că în urma diminuării cuantumului prejudiciului cauzat nu s-a schimbat semnele calificative ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, astfel în latura penală sentința urmează a fi menținută.

Instanța de apel, a considerat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de scopul și de criteriile individualizării pedepsei prevăzute de

art. 61, 75 Cod penal, cât și de circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal și corect a concluzionat despre necesitatea aplicării pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsă sub formă de amendă.

5. Inculpatul Garbuz Vasile a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, invocând în acest sens dezacordul său cu aprecierea probelor, inclusiv că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că partea vătămată Zavarin Igor nu a demonstrat nici la urmărirea penală și nici în instanța de apel că este proprietarul bunurilor la care pretinde, incriminate prin rechizitoriu, ca fiind sustrate de el.

La fel, consideră că acțiunea civilă urma să fie lăsată fără examinare pînă la constatarea proprietarului bunurilor. Totodată, organul de urmărire penală urma să indice care temei a stat la baza recunoașterii calității de parte vătămată și parte civilă, astfel fiind încălcate prevederile art. 220 alin. (3) CPP.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil reieșind din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 CPP – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

6.2. Colegiul penal, reține că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Garbuz Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pedeapsa fiindu-i corect stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la **pct. 5** al prezentei decizii, prin care se susține că nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în prezenta cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii instanței de apel, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 CPP, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, ulterior verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei, instanță, care la fel a conchis că probatoriul administrat cu participarea părților, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

6.3. Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 233-236) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de inculpat, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar recurentul n-a solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiați pe viu inculpatul și partea vătămată Zavarin Igor.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpatul Garbuz Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Garbuz Vasile Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013 în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 10 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu